

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym pa-
pierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

NER 32.

Pojedynczy numer na zwyczaj-
nym papierze gr. 10.

PIĄTEK DNIA 6 SIERPNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0°	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 7, 809	+17. 7	97	wschodni słaby	pogoda	
5. 12	„ 7, 472	+24 0	85	„ średni	„ „	
3	„ 6, 842	+26. 3	78	„ słaby	„ „	
9	„ 6, 488	+21. 1	90	„ „	„ „	o g. 4 1/2 ciepła 28°

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW d. 6 sierpnia. — Od kilkunastu dni trwający bezprzerwy upał, coraz dotkliwiej czuć się daje. — Gospodarze roją zupełnie wypalenie jarzyn, a mianowicie kartofli i kapusty, przez coby lud wiejski mógł doznać wielkiego niedostatku. Dzisiejsza a toli odmiana zdaje się obiecywać deszcz, tak mocno już upragniony.

Po jutrze, ma się odprawić uroczystość przeniesienia parafii WW. SS. w kościele XX. Franciszkanów tymczasowo od kilku lat istniejący, do wyrestaurowanej teraz zupełnie, pojezuickiej bazyliki S. Piotra. —

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PETERSBURG d. 21 lipca. — Wojska rossyjskie, które prawie cały rok stały w Erzerum, d. 5/17 czerwca ustąpiły z tego miasta. Generał porucznik Pankratiew, dowodzący naczelnie, miastem i prowincją, oddał je własnemu od Porty kommissarzowi; Salachor

Ali, — wszedł z Erzerum z jednym batalionem kramskim półku piechoty, dwiema działami i półkiem dońskich kozaków Bassowa, z muzyką, przy odprowadzeniu starszych miasta i niezliczonego tłumu ludu, którzy dziękowali cesarzowi Rossyi i jego woysku za spokojność, jakiej okolica podczas zarządów rossyjskich doznawała. Zamiastem, gdzie woyska nasze stanęły, starszyzna turecka rozbić kazała ogromny namiot i zaprosiła na obiad jenerałów, i officerów sztabu wyszłego z Erzerum oddziału. Rozstaliśmy się z turkami jak szczerzy przyjaciele. Gdy kolumny nasze przeciągały przez górną drogę do Hassan-Kale, udały się za niemi tysiące rodzin ormiańskich i greckich z swojemi majątkami, celem usadowienia się na granicach rossyjskich. — To przenoszenie się chrześcian z perskich i tureckich posiadłości do Rossyi, stanowi szczególną epokę w rocznikach państw rzezczonych. — Dawniej zdobywcy zbrojną ręką przepędzali osadników z ich kraju do swych prowincyi;

teraz zaś rossyjscy wojownicy przez łagodność i sprawiedliwość rządu swojego, nakłonili obce ludy do udania się z niemi, i potężny ich władca przez swoją dobroczynność, zwiększył bardziej i utwierdził swoje panowanie na wschodzie, niżeli mocą oręża.

PARYZ d. 23 lipca. — Dnia 20 b. m. wieczór wiadomo już tu było o wyborze 394 deputowanych, pomiędzy którymi znajduje 253 konstytucyjnych, 130 ministerjalnych, a 11 wątpliwych. Z 221, którzy za adresem głosowali, wybranych dotąd na nowo zostało 193. —

List z Tulonu donosi o rozchodzącej się wieści, że Francya niezatrzyma dla siebie Algieru, i że wojsko stać tam tylko będzie 5 do 6 miesięcy; w którym to czasie obrany byź ma z pokolenia wschodniego monarcha do panowania nad rozbójniczymi krajami. — Prywatny list z Algieru pod dniem 8 lipca donosi, co następuje: “Zajdującym się tu poddanym tureckim zapowiedziano, ażeby się z kraju wynieśli. Posiadający gruntową własność zostawione mają 8 miesięcy czasu do pozbycia takowej, która po upłynionym zakresie, będzie publiczną licytacją przez rząd sprzedana. — W mieście panuje zupełna spokojność; ale postrach, który wojsko francuzkie zrządziło, a milicya turecka rozszerzyła, trwać jeszcze będzie czas niejaki, zwłaszcza u majątniejszych, którzy się jeszcze ukrywają. W ten czas dopiero nastąpi ufność, gdy oddalenie Turków okaże, iż Francuzi są rzeczywiście panami kraju. Pospółstwo mniej troskliwe, a więcej ciekawe, które przez drobiazgowy handel spoufalilo się już z naszymi żołnierzami, tańczy przy pułkowych naszych muzykach i czyni żołnierzom wszelkie usługi. Cagle liczne patrole przeciągają przez miasto, dla zapobieżenia drożnościom. Pomiedzy uwol-

nionemi przy wzięciu miasta więźniami, znajdowało się wielu, którzy od 30 lat dźwigali kajdany. Barbarzyńcy pokaleczyli ich przez wystawianie na różne męczarnie. Francuz Berard, rodem z Tulonu, którego przed 29 laty rozbójnicy morscy w 12 roku życia porwali i do Bagno zawieźli, powraca teraz na łono swej oyczyzny. Cóż to za radość będzie podeszłej matki!.. widzieć syna, którego już miała za zginionego? —

Konsul hiszpański zapytał się Deja: czyli teraz nieżałuje, iż króla francuzkiego obrabił? — “Niczego nieżałuję, odpowie, — jak tylko tego, że niekazałem Panu Deval (konsulowi francuzkiemu) głowy uciąć. Wszystko byłoby wyszło na to samo, jak teraz, a ja byłbym się przynajmniej zemścił.” —

Jeden z dzienników tutejszych zapewnia, że król zważając na szczupły stan majątku admirała Duperré, uposażył go jako para Francji, majoratem 400,000 fr. z listy cywilney.

Wczoraj wyszło tu nowe pisemko P. Cotu, pod napisem: “Obowiązki króla względem własnej dostojności.” —

Gazeta powszechna zawiera następujący list prywatny z Paryża pod dniem 16 lipca: “Z wiary godnego źródła zapewnić możemy, że książę Paweł Wirtembergski, brat N. Króla Wirtembergskiego, przyjął zaproponowaną mu od Rosyi, W. Brytanii i Francji dostojność księcia Grecyi.” (???)

ANKONA 9 lipca. — Kommissarze mianowani z strony Rosyi i Anglii do oznaczenia stosownie do traktatu, granic Grecyi; przybyli tu, i jak się dowiadujemy, zajmą się bez odwołki skutecznieniem swoich zleceń. Od kilku godzin rozeszła się tu wieść, że kółkanaście batalionów wojska angielskiego popłynęło z wysp jońskich do Malty. Nie-

którzy upatrują w tém wielki cel polityczny rządu angielskiego; ale bawiący tu Anglicy zapewniają, że to nic więcej nie znaczy, jak tylko, iż niepotrzebne już na tych wyspach oddziały wojska do Malty przewieziono.

LONDYN d. 23 lipca. — Jak tylko rozeszła się wiadomość, że król osobiście odroczy parlament, poczynione zostały w izbie wyższej rozmaite upiększenia. Dżis o 10 minutach na godzinę 3cią, przybył monarcha z zwyczajnym swoim orszakem do pomienionej izby, i zasiadł na tronie. Po lewey ręce J. K. Mci stanął książę Wellington z mieczem państwa; margr. Winchester i książę Norfolk z mitrą i berłem krolewskim. Margr. Hastings trzymał koronę na poduszcze. Jak tylko król ubrany w mundur admiralski i przyodziany purpurą, zajął swe miejsce, natychmiast P. Tyrwhit udał się do izby niższej i wezwał ją do stawienia się przed J. K. M. przed kratą izby lordów. Jakoż w krótkce przybył mówca na czele przeszło 200 członków, i miał przemowę do króla, w której winszował mu wstąpienia na tron przodków swoich, i zapewnił o wierności i miłości izby niższej. Po ukończeniu tej przemowy J. K. M. zatwierdził kilkanaście bilów, w różnych przedmiotach; poczem zabrał głos w którym między innymi to wyraził: "Przy pierwszej sposobności zeyścia się z wami, pragnę złożyć wam serdeczne dzięki moje, za wynurzenie mi przy wstąpieniu na tron, szczeręj życzliwości i przychylności waszey. Wstąpiłem na tron z zupełną wiedzą świętych obowiązków, które na siebie ściągnąłem, i z mocnem przekonaniem, że za pomocą Boską, przy miłości wiernych moich poddanych i wsparciu Parlamentu, potrafię je wypełniać z dobrem i szczęściem wolnego i wiernego mi ludu. Znajwięszą pociechą winszuję wam pokoju, w całej dziś panującej Europie; utrzymanie tego pokoju będję

mojem najgorliwszém usiłowaniem, i zepewnienia, które od moich sprzymierzyńców i wszystkich zagranicznych mocarstw edbieram, tchną tymże samem duchem. Spodziewam się, że dobre porozumienie w rzeczach powszechney ważności, jakie zachodzi pomiędzy wszystkiemi krajami względem utrzymania pokoju, dozwoli mi pewnie załatwić resztę interessów krajowych.," (Tu nastąpiło podziękowanie izbie niższej, za uchwalone pieniądze na potrzebę administracyi, utrzymanie kredytu publicznego i ulżenie niektórych ciężarów, nakoniec zwykłe pożegnanie.

Przyjazd dzisiejszy króla do parlamentu, wzbudził powszechną ciekawość, tak, iż około godziny 12tey, ulice które monarcha miał przejeżdzać, zapełnione były takim natłokiem ludu, że nikt przez nie przejechać niemógł, a wszystkie okna były widzami zapełnione. Orszak krolewski składał się z 5 powozów stanu, które gwardya otaczała, a wojska liniowe stały w dwóch szeregach pod bronią. —

Mówią, że całe wojsko angielskie otrzyma ponsowe mundury.

Cesarz Brazylijski tak był mocno dnia 20 Maja dotknięty paralizem, iż lękano się o jego życie. Ale w 4ry dni potém wyszedł przecie z niebezpieczeństwa.

Przez bryg *Athenian*, nadeszły do Nowegojorku wiadomości z Bogota do 30 maja. Gdy Bolivar (jak się już doniosło) oznajmił kongressowi swój zamysł, opuszczenia Kolumbyi, przyjętą została dnia 4 maja nowa konstytucya. Potém obrano Joachima Mosquera prezydentem, a Dominika Caldero vice-prezydentem rzeczypospolitey. Gdy nowy prezydent nieznajduje się w Bogota, więc tylko vice-prezydent wykonał przepisaną przysięgę i objął zarząd rządu kraju. Do Bolivara posłaną została deputacya, z uwiadomie-

niem go o tych wyborach, i wyrażeniem mu uczuć uszanowania, jakie zawsze wpaja charakter jego. Bolivar odpowiedział, iż bardzo jest uradowany wyborem swych następców, i z pociechą usuwa się od spraw publicznych. Dnia 5 maja vice-prezydent, arcybiskup Bogoty i urzędnicy prowincyi, na czele 1200 obywateli, złożyli mu adres, w którym wynurzyli największą wdzięczność i podziwienie za uczynione oczywiście przysługi. Podczas hawienia ostatnich 4ch dni w Bogota, odbierał od wszystkich klas mieszkańców szczere dowody życzliwości i szacunku; ale po jego wyjeździe nastąpiło zaraz jak wiadomo prześladowanie jego stronników.

Podług prywatnego listu z wyspy S. Tomasza pod dniem 20 czerwca, nadeszła tam wiadomość z Laguayra pod dniem 14 czerwca, że w Rio-Chiao wybuchła groźna rewolucya na rzecz Boliwara. — Paez wyruszył z 3000 ludzi, dla przytłumienia jej w samym związku.

ROZMAITOŚCI.

DZIEWCZYNA Z LITERAMI W OCZACH.

Od kilku dni w Moguncyi pokazywana jest dziewczyna z Lotaryngii, która podług twierdzenia wielu pism francuzkich, posiadać ma w obu oczach dokoła zżenic, taki napis: NAPOLEON EMPEREUR i EMPEREUR NAPOLEON. Jeden z osiadłych tam lekarzów takie o niej dał zdanie: Józefa Klara Ludwika jest cudnie piękną 5cioletnią dziewczynką, dobrze ukształconą z żywymi niebieskimi oczyma. Na obwodzie przezroczystey błonki, która pokrywa wewnątrz jęj oka, czytać się dają wyraźnie słowa: NAPOLEON EMPEREUR. Zgłoski są białe, mające podobieństwo do szmelcu czyli emalii mozajkowey. Większa ich część jest piękna i regularna, inne zaś tyle przynajmniej widoczne, iż nie można nic innego wyczytać jak powyższe wyrazy. — Dziewczyna ta uro-

dziła się d. 4 kwietnia 1825 w Saulne w Lotaryngii. Chirurg znajdujący się przy porodzie matki, postrzegł zaraz po urodzeniu się dzieciny niejakie znaki w jej oczach. Wnet odkryto z przestachem, że to są zgłoski, i obawiano się, jako naturalnego skutku, ślepoty. — Mimo tego w kilka dni rozwinął się wzrok dziewczynki. Chirurg przez przeczność wezwał na radę P. Clarck, okulistę angielskiego w Verdun, PP. Meudon, Zelere, Kocha, Greterni i Dautel. Rzeczeni lekarze po sprawdzeniu stanu rzeczy, czynili matce dziecienia rozmaite pytania w tej mierze, które przyszło na pamięć, iż od brata swoiego, który poszedł do wojska, otrzymała była pięciofrankówkę z napisem na około: NAPOLEON EMPEREUR. Pieniądz ten podwodynie był dla niej drogi; raz jako pamiątka cesarza pod którym jej mąż służył, drugi raz jako upominek braterskiej miłości; chowała go więc troskliwie. Ale w półtrzecia roku, będąc już 5 do 6 miesięcy wciąż, nagle zniewoliła potrzebą do wydania tego ostatniego zasobu. — Dotąd przypomina sobie głęboki żal, jaki uczuła przy wydawaniu tej drogiej pamiątki, iż ze łzami oglądała ją przez kilka minut, nim odważyła się wydać. Głębokie to wzruszenie, które pod owczas uczuła, jest bezwątpienia przyczyną osobliwości, która w oczach dziecienia widzieć się daje.

LONDYN. — Xiążę Sussexu mocno wspiera zamierzoną podróż około świata przez Indyje, Chiny, Japonią i wyspy morza spokojnego. Cel jej jest trojaki: odkrycia, handel i oświecenie. Xiążę Sommerset, lord Durham, P. Sidney Smith, teraz naczelny wódz wojsk morskich; generał Thornton, półkewnik Stanhope, i generał Bentham; przykładają się do tego szlachetnego przedsięwzięcia.